

[Finansministeren]

jeg vil gerne tilføje, at hvis det er et færøsk ønske, at ikrafttrædelsestidspunktet bliver den 1. april 1982; vil regeringen fremsætte et forslag i overensstemmelse hermed.

Til sidst vil jeg gerne fremhæve, at denne debat klart har vist, at der ikke er noget alternativ til regeringens finanspolitik, som kan samle bare rimelig tilslutning her i tinget. Ser vi på fremskridtspartiets mange forslag, er det både i går og i dag blevet gjort krystal klart, at de ikke har støtte fra nogen overhovedet i dette ting, bortset naturligvis fra hr. Glensgård og de øvrige medlemmer af fremskridtspartiets gruppe.

Ser vi på den plan, som venstres ordfører kalder VK-planen og det konservative folkepartis ordfører kalder KV-planen, så har vi fået bekræftet, at de to partier, bortset fra uenigheden om, hvad planen hedder, og hvilke forslag der ikke længere indgår i planen, fastholder en spareramme på 14 mia kr. Vi mangler endnu at høre, hvilke forslag man vil sætte i stedet for de forslag, som man har erkendt ikke kan virkeliggøres.

Men ikke nok med at V og K har svært ved at koordinere deres synspunkter; forvirringen bliver jo total, når man ser på hele firkløveret. Det er gjort lysende klart her i tinget, at VK-planen med en spareramme på 14 mia kr. ingen støtte har hos de to andre firkløverpartier. Firkløverpartierne er i virkeligheden kun enige om én ting, og det er i og for sig meget acceptabelt, nemlig at de gerne vil fremstå som et alternativ til den socialdemokratiske regering; derudover er de ikke rigtig enige om ret meget.

Under debatten i går og i dag har vi fået demonstreret, at der derfor heller ikke er nogen realiteter i dette alternativ. For de sidste troende må TV-udsendelsen i går aftes have gjort det næsten pinagtigt klart, at firkløverpartierne alternativ til regeringen er historien om Kejserens nye Klæder: de har ikke rigtig noget på. Jeg forstår godt, at selv troende folk som hr. Bertel Haarder har fået anfægtelser og derfor måtte medbringe Bibelen for at kunne gennemføre sit indlæg her i dag.

Realiteten er derfor den, at alternativet til den socialdemokratiske regering er parlamentarisk kaos. Nu er der jo ikke noget, der er så galt, at det ikke er godt for noget, og jeg håber, at den meget prisværdige og – som vi så det i fjernsynet i aftes – utrolig åbne og

realistiske selverkendelse, som firkløverpartierne i ord og gerning her i tinget har lagt frem, kunne være begyndelsen – mere beder jeg ikke om – til en erkendelse af, at hvis man ønsker at påvirke realiteterne i dansk politik, så sker det i form af et forsøg på et samarbejde med regeringen om den økonomiske politik. Vi er parate.

(Kort bemærkning).

Glensgård (FP):

Nu var finansministeren inde på H. C. Andersens eventyr, og jeg vil da erklære mig enig med ham: »Ja men han har jo ikke noget på!« Nu er det første gang, vi har set en nøgen finansminister i folketingsalen, i hvert fald nøgen med hensyn til politiske argumenter.

Men der er en enkelt ting, som jeg synes vi skal tage fat i her, inden statsministeren kommer på talerstolen – jeg skal nok senere komme ind på finansministerens indlæg i dag – og som jeg synes skal slås fast. Finansministeren sagde: ja men vi har gennemført en konkurrenceevneforbedrende politik, vi har skabt 80.000 ny arbejdspladser, heraf 10.000 i den private sektor. En konkurrenceevneforbedrende politik med 70.000 flere offentligt ansatte og 10.000 i den private sektor! Så glemmer finansministeren jo, at det, han kalder den konkurrenceevneforbedrende politik, er et øget underskud på statsfinanserne, som har finansieret den udvikling i den offentlige sektor, som socialdemokratiet er så glad for. Det er vel ikke forkert at sige, at det er også dér, man henter stemmerne.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg bemærkede, at finansministeren med stor dygtighed snakkede uden om de mest væsentlige spørgsmål, jeg havde stillet i forbindelse med devalueringen, nemlig hvad der nu ville ske, når man ikke havde fået den devaluering, man ønskede, og altså ikke kunne bruge den som påskud for følgelovgivningen, og hæftede sig ved en bemærkning fra min side, som sådan set kan betragtes som en biting. Men jeg skal da gerne ligesom finansministeren snakke om biting i stedet for politisk virkelig alvorlige ting.